

3. การประมวลผลของการสัมมนาพิจารณากรอบแนวคิดนโยบายและมาตรการในการจัดทำแผนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (พ.ศ.2545-2549) ในภูมิภาคต่างๆ

ในการดำเนินการจัดทำแผนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมนั้น ทางสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) ได้มีการจัดสัมมนาพิจารณากรอบแนวคิดนโยบายและมาตรการในการจัดทำแผนแม่บทส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (พ.ศ.2545-2549) ในส่วนภูมิภาค ซึ่งผลที่ได้จากการสัมมนาพิจารณาในแต่ละครั้ง สสว.ได้นำข้อมูลที่ได้เพื่อใช้เป็นข้อมูลสนับสนุนในการจัดทำแผนการส่งเสริมฯ ซึ่งผลที่ได้รับจากการสัมมนาพิจารณาในแต่ละภูมิภาคสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้.-

3.1 สรุปผลการสัมมนาพิจารณาในภาคเหนือ

3.1.1 ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประเภทหน่วยงานและตำแหน่ง

จากตารางแสดงให้เห็นว่า จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 86 คน เมื่อพิจารณาตามประเภทหน่วยงานแล้วนั้น ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 51 คน (59.30%) เป็นผู้ที่มาจากภาครัฐกิจเอกชน (อุตสาหกรรม, คำสั่ง-ค้าปลีกและบริการ) ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 25 คน (29.06%) เป็นผู้ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบอยู่ในส่วนของหน่วยงานภาครัฐ

เมื่อพิจารณาในด้านตำแหน่งหน้าที่ความรับผิดชอบจะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 44 คน (51.16%) เป็นเจ้าของหรือผู้บริหารระดับสูงในหน่วยงานนั้น โดยเมื่อพิจารณาเป็น รายประเภทกิจการหรือหน่วยงานเป็นเจ้าของหรือผู้บริหารระดับสูงในหน่วยงานภาครัฐ จำนวน 4 คน ในระดับผู้จัดการ/ผู้บริหารระดับกลางและพนักงาน/ผู้ปฏิบัติงาน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบอยู่ในหน่วยงานภาครัฐ

ดังนั้น สามารถกล่าวได้ว่า จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดส่วนใหญ่เป็นผู้ที่อยู่ในภาครัฐกิจเอกชนและเป็นผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในฐานะเจ้าของ/ผู้บริหารระดับสูง ในขณะที่ในส่วนของหน่วยงานภาครัฐ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในฐานะผู้คุมนโยบายในแต่ละจังหวัดและผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่นั้นๆ

3.1.2 ความเห็นต่อกรอบแนวคิด นโยบายและมาตรการในการจัดทำแผนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (พ.ศ.2545-2549) จำแนกตามประเภทหน่วยงานและตำแหน่ง

เมื่อแยกพิจารณาตามประเภทหน่วยงาน พบว่าจำนวนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มาจากหน่วยงานภาครัฐเห็นด้วยต่อกรอบโดยรวมที่นำเสนอ จำนวน 20 คน และเห็นด้วยน้อยต่อกรอบโดยรวม 6 คน ในขณะที่ 19 คน เชื่อว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะได้รับประโยชน์มากจากกรอบแนวคิดที่นำเสนอ ส่วนประเด็น เรื่อง การแบ่งกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะออกเป็น 4 กลุ่ม ผู้ตอบแบบสอบถามจากภาครัฐ จำนวน 20 คน เห็นว่ามีความเหมาะสมแล้ว ในขณะที่ 5 คน เชื่อว่าการแบ่งกลุ่มเช่นนี้ยังไม่มีความเหมาะสม ในส่วนของผู้ตอบแบบสอบถามจากภาคเอกชน เห็นด้วยมากกับกรอบโดยรวมที่นำเสนอ จำนวน 46 คน และเห็นด้วยน้อย จำนวน 7 คน ในประเด็นประโยชน์ที่

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะได้รับจากการเสนอกรอบนั้นมีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 44 คน มีความเห็นว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะได้รับประโยชน์มาก ในขณะที่อีก 8 คน เชื่อว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จะได้รับประโยชน์น้อยกว่ากรอบแนวคิดที่นำเสนอ ส่วนในเรื่องการแบ่งกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำนวน 47 คน เห็นว่าเหมาะสมแล้ว ในขณะที่อีก 4 คน เห็นว่าการแบ่งกลุ่มในลักษณะนี้ยังไม่เหมาะสม

ดังนั้น เมื่อพิจารณารวมทั้งหมด 72 คน เห็นด้วยมากต่อกรอบแนวคิดโดยรวม ในขณะที่ 15 คน เห็นด้วยน้อยต่อกรอบแนวคิดต่อคำถามในเรื่องประโยชน์ที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะได้รับ 70 คน เชื่อว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะได้รับประโยชน์มากจากกรอบแนวคิดที่นำเสนอ ในขณะที่ 15 คน เห็นว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะได้รับประโยชน์น้อย เมื่อพิจารณาในประเด็นเรื่องการแบ่งกลุ่มของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมี 73 คน ที่เห็นว่ามีคามเหมาะสมดีแล้ว ในขณะที่ 10 คน ยังเห็นว่าไม่มีความเหมาะสม

3.1.3 ปัญหาของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคเหนือ

เมื่อแยกประเด็นปัญหาที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเผชิญ ในส่วนของมุมมองของหน่วยงานภาครัฐ จะเห็นได้ว่า ปัญหาที่สำคัญ 3 อันดับแรก ได้แก่ ปัญหาด้านเงินทุน การตลาด และการบริหารจัดการ ในขณะที่ในมุมมองของภาคเอกชนมีความเห็นว่าปัญหาที่สำคัญ 3 อันดับแรก ที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคเหนือกำลังเผชิญอยู่ คือ ปัญหาด้านเงินทุนและปัญหา NPL เป็นปัญหาที่สำคัญที่สุด ในขณะที่ปัญหาด้านการตลาดและตราผลิตภัณฑ์เป็นปัญหาที่รองลงมา โดยปัญหาด้านการบริหารจัดการเป็นปัญหาที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเผชิญในอันดับที่ 3

3.1.4 อันดับความสำคัญของยุทธศาสตร์ที่นำเสนอในการสัมมนาพิจารณา

ในมุมมองของผู้ตอบแบบสอบถามที่มาจากหน่วยงานของรัฐ มีความเห็นว่า ยุทธศาสตร์ที่มีความสำคัญ 3 อันดับแรก ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการปล่อยสินเชื่อและการแก้ปัญหา NPL ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและบริการ และยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมการตลาด

ในขณะที่มุมมองของภาคเอกชนเห็นว่ายุทธศาสตร์ที่นำเสนอในการสัมมนาที่มีความสำคัญอันดับแรก คือ ยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมการตลาด ในขณะที่ภาคเอกชนเห็นว่ายุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการปล่อยสินเชื่อและแก้ปัญหา NPL เป็นยุทธศาสตร์ที่มีความสำคัญในอันดับรองลงมาและยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นยุทธศาสตร์ที่มีความสำคัญในอันดับที่ 3

3.1.5 อันดับความสำคัญของมาตรการที่นำเสนอในการสัมมนาพิจารณา

มาตรการที่มีความสำคัญ 3 อันดับแรกในการนำเสนอในส่วนของภาครัฐ ได้แก่ มาตรการที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมด้านการตลาด, มาตรการด้านการเงินและสินเชื่อ และมาตรการด้านการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม ในขณะที่มุมมองภาคเอกชนต่อความสำคัญของมาตรการ 3 อันดับแรก ได้แก่ มาตรการด้านการเงินและปัญหา NPL มาตรการด้านการส่งเสริมการตลาด และมาตรการที่เกี่ยวข้อง

กับสิทธิประโยชน์ด้านภาษีและมาตรการด้านการเพิ่มขีดความสามารถด้านการบริหารจัดการ ที่ผู้ตอบแบบสอบถามภาคเอกชนเห็นว่ามีความสำคัญเป็นอันดับที่ 3 เท่ากัน

3.2 สรุปผลการสัมมนาพิจารณาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3.2.1 ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประเภทหน่วยงานและตำแหน่ง

จากตารางแสดงให้เห็นว่า จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 75 คน เมื่อพิจารณาตามประเภทหน่วยงานแล้วนั้น ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 29 คน (40.27%) เป็นผู้ที่มาจากภาครัฐกิจเอกชน (อุตสาหกรรม, คำสั่ง-คำปลีกและบริการ) ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 28 คน (38.88%) เป็นผู้ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบอยู่ในส่วนของหน่วยงานภาครัฐ

เมื่อพิจารณาในด้านตำแหน่งหน้าที่ความรับผิดชอบจะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 21 คน (29.16%) เป็นเจ้าของหรือผู้บริหารระดับสูงในหน่วยงาน โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายประเภทกิจการหรือหน่วยงานพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเจ้าของหรือผู้บริหารระดับสูงในหน่วยงานภาครัฐกิจอุตสาหกรรม จำนวน 8 คน ในภาคการค้าส่ง จำนวน 4 คน ในขณะที่เป็นผู้บริหารระดับสูงในหน่วยงานภาครัฐ จำนวน 3 คน ในระดับตำแหน่งผู้จัดการ/ผู้บริหารระดับกลาง มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งหมด 23 คน (31.94%) โดยส่วนมากมาจากภาครัฐ ส่วนในระดับพนักงาน/ผู้ปฏิบัติงาน มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 25 คน (34.72%) โดยส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบอยู่ในหน่วยงานภาครัฐเช่นเดียวกัน

ดังนั้น สามารถกล่าวได้ว่า จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่มาจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนมีจำนวนใกล้เคียงกัน เมื่อพิจารณาด้านหน้าที่รับผิดชอบ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีหน้าที่รับผิดชอบทั้งในระดับผู้บริหารระดับสูง ระดับกลางและผู้ปฏิบัติงานในจำนวนที่ใกล้เคียงกัน

3.2.2 ความเห็นต่อกรอบแนวคิด นโยบายและมาตรการในการจัดทำแผนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (พ.ศ.2545-2549) จำแนกตามประเภทหน่วยงานและตำแหน่ง

เมื่อแยกพิจารณาตามประเภทหน่วยงาน พบว่าในส่วนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มาจากหน่วยงานภาครัฐเห็นด้วยมากต่อกรอบโดยรวมที่นำเสนอ จำนวน 23 คน และเห็นด้วยน้อยต่อกรอบโดยรวม 4 คน ในประเด็นประโยชน์ที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะได้รับจากการเสนอกรอบนั้น มีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 23 คน เห็นว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะได้รับประโยชน์มากจากกรอบแนวคิดที่นำเสนอ ในขณะที่อีก 4 คน เห็นว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะได้รับประโยชน์น้อยจากกรอบแนวคิดที่นำเสนอ ทางด้านความเห็นต่อการแบ่งกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมผู้ตอบแบบสอบถามจากภาครัฐ จำนวน 20 คน เห็นว่ามีความเหมาะสมแล้ว ในขณะที่อีก 7 คน เชื่อว่าการแบ่งกลุ่มในลักษณะนี้ยังไม่เหมาะสม

ดังนั้น เมื่อพิจารณารวมทั้งหมด ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 58 คน เห็นด้วยมากต่อกรอบแนวคิดโดยรวม ในขณะที่ 12 คน เห็นด้วยน้อยต่อกรอบแนวคิดต่อข้อถามในเรื่องประโยชน์ที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะได้รับ 58 คน เชื่อว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จะได้รับ

ประโยชน์มากจากกรอบแนวคิดที่นำเสนอ ในขณะที่ 12 คน เห็นว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะได้รับประโยชน์น้อย เมื่อพิจารณาในประเด็นเรื่องการแบ่งกลุ่มของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมี 58 คน ที่เห็นว่ามีเหมาะสมดีแล้ว ในขณะที่ 12 คน ยังเห็นว่าไม่เหมาะสมเพียงพอ

3.2.3 ปัญหาของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เมื่อแยกประเด็นปัญหาที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเผชิญ ในส่วนของมุมมองของหน่วยงานภาครัฐ จะเห็นได้ว่า ปัญหาที่สำคัญ 3 อันดับแรก ได้แก่ ปัญหาด้านเงินทุน การตลาด และการบริหาร ซึ่งมีความเห็นสอดคล้องกับมุมมองของภาคเอกชนเช่นเดียวกัน

3.2.4 อันดับความสำคัญของยุทธศาสตร์ที่นำเสนอในการสัมมนาพิจารณา

ในมุมมองของผู้ตอบแบบสอบถามที่มาจากหน่วยงานของรัฐ มีความเห็นว่า ยุทธศาสตร์ที่มีความสำคัญ 3 อันดับแรก ได้แก่ ยุทธศาสตร์การพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ให้มีความเหมาะสมทางการจัดการ, ยุทธศาสตร์การพัฒนามาตรฐานและความเข้มแข็งทางการเงิน ยุทธศาสตร์การปรับปรุงสภาพแวดล้อม การสร้างโอกาสและขยายโอกาสเพื่อส่งเสริมการตลาดของ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ในขณะที่มุมมองของภาคเอกชน เห็นว่ายุทธศาสตร์ที่นำเสนอในการสัมมนาที่มีความสำคัญอันดับแรก คือ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนามาตรฐานและความเข้มแข็งทางการเงิน อันดับสอง คือ ยุทธศาสตร์การปรับปรุงสภาพแวดล้อม การสร้างโอกาสและขยายโอกาสเพื่อส่งเสริมการตลาดของ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ส่วนอันดับที่สาม คือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโอกาสการตลาดของ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

3.2.5 อันดับความสำคัญของมาตรการที่นำเสนอในการสัมมนาพิจารณา

มาตรการที่มีความสำคัญ 3 อันดับแรกในการนำเสนอในส่วนของภาครัฐ ได้แก่ มาตรการที่เกี่ยวข้องกับการปล่อยสินเชื่อทางการค้าและการแก้ปัญหา NPL, มาตรการด้านการส่งเสริมการตลาดให้แก่ผู้ประกอบการ, มาตรการให้บริการที่พร้อมสรรพ ในขณะที่มุมมองภาคเอกชนให้ความสำคัญของมาตรการ 3 อันดับแรก ได้แก่ มาตรการด้านการเร่งรัด การปล่อยสินเชื่อทางการค้าและการแก้ปัญหา NPL, มาตรการด้านการส่งเสริมการตลาดให้แก่ผู้ประกอบการ และมาตรการด้านการเพิ่มคุณภาพของบุคลากรวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

3.3 สรุปผลการสัมมนาพิจารณาในภาคตะวันออก

3.3.1 ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประเภทหน่วยงานและตำแหน่ง

จากตารางแสดงให้เห็นว่า จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 23 คน เมื่อพิจารณาตามประเภทหน่วยงานแล้วนั้น ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 16 คน (69.56%) มาจากหน่วยงานภาครัฐ ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 4 คน (17.39%) มาจากภาคธุรกิจเอกชน (อุตสาหกรรม : กำปัลลิก)

เมื่อพิจารณาในด้านตำแหน่งหน้าที่ความรับผิดชอบจะเห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 4 คน (17.39 %) เป็นเจ้าของหรือผู้บริหารระดับสูงในหน่วยงานนั้น ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 7 คน (30.43%) เป็นผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในระดับผู้จัดการหรือผู้บริหารระดับกลาง ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในตำแหน่งรับผิดชอบระดับพนักงาน/ผู้ปฏิบัติงาน หรือผู้ปฏิบัติงาน มีจำนวนทั้งสิ้น 12 คน (52.17%) โดยที่ 11 คน มาจากหน่วยงานภาครัฐ

3.3.2 ความเห็นต่อกรอบแนวคิด นโยบายและมาตรการในการจัดทำแผนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (พ.ศ.2545-2549) จำแนกตามประเภทหน่วยงานและตำแหน่ง

เมื่อแยกพิจารณาตามประเภทหน่วยงาน พบว่าในส่วนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มาจากหน่วยงานภาครัฐเห็นด้วยมากต่อกรอบโดยรวมที่นำเสนอ จำนวน 13 คน และแสดงความเห็นด้วยน้อยต่อกรอบโดยรวม จำนวน 3 คน ในประเด็นประโยชน์ที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะได้รับจากการเสนอกรอบนั้นมีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 11 คน เห็นว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จะได้รับประโยชน์มากจากกรอบแนวคิดที่นำเสนอ ในขณะที่อีก 5 คน เห็นว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จะได้รับประโยชน์น้อยจากกรอบแนวคิดที่นำเสนอ ทางด้านความเห็นต่อการแบ่งกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมผู้ตอบแบบสอบถามจากภาครัฐ จำนวน 15 คน เห็นว่ามีความเหมาะสมแล้ว ในขณะที่มีเพียง 1 คน เชื่อว่าการแบ่งกลุ่มในลักษณะนี้ยังไม่มีความเหมาะสม

ดังนั้น เมื่อพิจารณารวมทั้งหมด ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 18 คน เห็นด้วยมากต่อกรอบแนวคิดโดยรวม ในขณะที่มีผู้ไม่เห็นด้วยกับกรอบโดยรวม จำนวน 1 คน เช่นเดียวกับประโยชน์ที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะได้รับมีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 14 คน เชื่อว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จะได้รับประโยชน์มากจากกรอบแนวคิดที่นำเสนอ ในขณะที่ 9 คน เห็นว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จะได้รับประโยชน์น้อย เมื่อพิจารณาในประเด็นเรื่องการแบ่งกลุ่มของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีผู้เห็นด้วยในการแบ่งกลุ่มลักษณะนี้ จำนวน 21 คน ในขณะที่มีผู้ไม่เห็นด้วย จำนวน 2 คน

3.3.3 ปัญหาของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออก

ปัญหาที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเผชิญในภาคตะวันออกนั้น เมื่อพิจารณามุมมองของภาครัฐ จะพบว่าปัญหาที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเผชิญเป็นอันดับแรกได้แก่ ปัญหาด้านเงินทุน ในขณะที่ปัญหาด้านการตลาดและด้านการบริหารจัดการเป็นปัญหาที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเผชิญเป็นอันดับที่ 2 และ 3 ตามลำดับ

3.3.4 อันดับความสำคัญของยุทธศาสตร์ที่นำเสนอในการสัมมนาพิจารณา

ในมุมมองของผู้ตอบแบบสอบถามที่มาจากหน่วยงานของรัฐ มีความเห็นว่า ยุทธศาสตร์ที่มีความสำคัญ 3 อันดับแรก ได้แก่ ยุทธศาสตร์ด้านการเงินและสินเชื่อ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและบริการ และยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมการตลาด

ในขณะที่มุมมองของภาคเอกชน เห็นว่ายุทธศาสตร์ที่นำเสนอในการสัมมนาที่มีความสำคัญอันดับแรก คือ ยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมการตลาด อันดับสอง คือ ยุทธศาสตร์ด้านการเงิน และการแก้ปัญหา NPL ส่วนอันดับที่สาม คือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

3.3.5 อันดับความสำคัญของมาตรการที่นำเสนอในการสัมมนาพิจารณา

มาตรการที่มีความสำคัญ 3 อันดับแรกในการนำเสนอในส่วนของภาครัฐ ได้แก่ มาตรการที่เกี่ยวข้องกับการเร่งรัดการปล่อยสินเชื่อทางการค้าและการแก้ปัญหา NPL มาตรการด้านการเพิ่มประสิทธิภาพและการบริการ และมาตรการด้านการส่งเสริมการตลาด ในขณะที่มุมมองภาคเอกชนให้ความสำคัญของมาตรการ 3 อันดับแรก ได้แก่ มาตรการด้านการส่งเสริมการตลาด มาตรการด้านการเงิน และปัญหา NPL และมาตรการด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

3.4 สรุปผลการสัมมนาพิจารณาในภาคใต้

3.4.1 ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประเภทหน่วยงานและตำแหน่ง

จากตารางแสดงให้เห็นว่า จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 39 คน เมื่อพิจารณาตามประเภทหน่วยงานแล้วนั้น ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 26 คน (66.66%) มาจากหน่วยงานภาครัฐ ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 11 คน (28.20%) มาจากภาคธุรกิจเอกชน (อุตสาหกรรม : คำส่ง-คำปลีก)

เมื่อพิจารณาในด้านตำแหน่งหน้าที่ความรับผิดชอบจะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 11 คน (28.20%) เป็นเจ้าของหรือผู้บริหารระดับสูงในหน่วยงานนั้น ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 19 คน (48.71%) เป็นผู้ที่มิหน้าที่รับผิดชอบในระดับผู้จัดการหรือผู้บริหารระดับกลาง โดย 15 คน มาจากหน่วยงานภาครัฐ ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในตำแหน่งรับผิดชอบระดับพนักงาน/ผู้ปฏิบัติงาน มีจำนวนทั้งสิ้น 9 คน (23.07%)

3.4.2 ความเห็นต่อกรอบแนวคิดนโยบายและมาตรการในการจัดทำแผนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (พ.ศ.2545-2549) จำแนกตามประเภทหน่วยงานและตำแหน่ง

เมื่อแยกพิจารณาตามประเภทหน่วยงาน พบว่าในส่วนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มาจากหน่วยงานภาครัฐเห็นด้วยมากต่อกรอบโดยรวมที่นำเสนอ จำนวน 21 คน และแสดงความเห็นด้วยน้อยต่อกรอบโดยรวม จำนวน 2 คน ในประเด็นประโยชน์ที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะได้รับจากการเสนอกรอบนั้นมีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 9 คน เห็นว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะได้รับประโยชน์มากจากกรอบแนวคิดที่นำเสนอ ในขณะที่ 4 คน เห็นว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะได้รับประโยชน์น้อยจากกรอบแนวคิดที่นำเสนอ ทางด้านความเห็นต่อการแบ่งกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมผู้ตอบแบบสอบถามจากภาครัฐ จำนวน 20 คน เห็นว่ามีความเหมาะสมแล้ว ในขณะที่มี 3 คน เห็นว่าการแบ่งกลุ่มในลักษณะนี้ยังไม่มีความเหมาะสมเพียงพอ

ในส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่มาจากหน่วยงานภาคเอกชน เห็นด้วยมากต่อกรอบโดยรวมที่น่าเสนอ จำนวน 9 คน และเห็นด้วยน้อย จำนวน 3 คนในประเด็นประโยชน์ที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะได้รับจากกรอบแนวคิดนั้น มีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 9 คน เห็นว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะได้รับประโยชน์มาก ในขณะที่อีก 3 คน เชื่อว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะได้รับประโยชน์น้อยจากกรอบแนวคิดที่น่าเสนอ ส่วนในเรื่องการแบ่งกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมนั้น ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 10 คน เห็นว่าเหมาะสมแล้ว ในขณะที่อีก 2 คน เห็นว่าการแบ่งกลุ่มในลักษณะนี้ยังไม่มีคามเหมาะสมเพียงพอ

ดังนั้น เมื่อพิจารณาทั้งหมด ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 33 คน เห็นด้วยมากต่อกรอบแนวคิดโดยรวม ในขณะที่ 5 คนเห็นด้วยต่อกรอบแนวคิด เช่นเดียวกับประโยชน์ที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะได้รับมีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 31 คน เชื่อว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะได้รับประโยชน์มากจากกรอบแนวคิดที่น่าเสนอ ในขณะที่ 7 คน เห็นว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จะได้รับประโยชน์น้อย เมื่อพิจารณาในประเด็นเรื่องการแบ่งกลุ่มของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มี 33 คน เห็นว่ามีความเหมาะสมดีแล้ว ในขณะที่อีก 5 คน เห็นว่ายังไม่มีคามเหมาะสมเพียงพอ

3.4.3 ปัญหาของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคใต้

ปัญหาที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเผชิญในภาคใต้นั้น เมื่อพิจารณามุมมองของภาครัฐ จะพบว่าปัญหาที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเผชิญเป็นอันดับแรกได้แก่ ปัญหาด้านการบริหารจัดการ, ปัญหาด้านเงินทุน ปัญหาด้านการตลาด ในมุมมองของหน่วยงานภาคเอกชน ปัญหาที่สำคัญ 3 อันดับแรก ได้แก่ ปัญหาด้านการเงิน ปัญหาด้านตัวผู้ประกอบการขาดความรู้ และปัญหาด้านการตลาด

3.4.4 อันดับความสำคัญของยุทธศาสตร์ที่น่าเสนอในการสัมมนาพิจารณา

ในมุมมองของผู้ตอบแบบสอบถามที่มาจากหน่วยงานของรัฐ มีความเห็นว่า ยุทธศาสตร์ที่มีความสำคัญ 3 อันดับแรก ได้แก่ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโอกาสทางการตลาด ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการผลิตและบริการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้มีมาตรฐานสากล และยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาฐานะและความเข้มแข็งทางการเงิน

ในขณะที่มุมมองของภาคเอกชน เห็นว่ายุทธศาสตร์การพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้มีความสามารถทางการจัดการให้สูงขึ้น, ยุทธศาสตร์การส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างภาครัฐและผู้ประกอบการ การผลักดันให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีระบบบัญชีที่เหมาะสมและยุทธศาสตร์การพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและการบริการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เป็นกลไกในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ มีความสำคัญเท่าเทียมกัน

3.4.5 อันดับความสำคัญของมาตรการที่นำเสนอในการสัมมนาพิจารณา

มาตรการที่มีความสำคัญ 3 อันดับแรกในความคิดเห็นของหน่วยงานภาครัฐ ได้แก่ มาตรการเพิ่มขีดความสามารถในการบริการจัดการ มาตรการส่งเสริมการตลาดให้แก่ผู้ประกอบการ และ มาตรการเร่งรัดการปล่อยสินเชื่อทางการค้าและแก้ปัญหา NPL

ในขณะที่มุมมองภาคเอกชนเห็นว่า มาตรการในเรื่อง การอบรมผู้ประกอบการให้มีความรู้ทางธุรกิจและมาตรการเร่งรัดการปล่อยสินเชื่อทางการค้าและแก้ปัญหา NPL เป็นมาตรการที่มีความสำคัญเท่าเทียมกัน

3.5 สรุปผลการสัมมนาพิจารณาในกรุงเทพฯ

3.5.1 ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประเภทหน่วยงานและตำแหน่ง

จากตารางแสดงให้เห็นว่า จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 18 คน เมื่อพิจารณาตามประเภทหน่วยงานแล้วนั้น ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 7 คน (38.88 %) เป็นผู้ที่มาจากภาคธุรกิจเอกชน (อุตสาหกรรม, คำส่ง-ค้าปลีกและบริการ) ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 11 คน (61.11 %) เป็นผู้ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบอยู่ในส่วนของหน่วยงานภาครัฐ

เมื่อพิจารณาในด้านตำแหน่งหน้าที่ความรับผิดชอบจะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 4 คน (22.22%) เป็นเจ้าของหรือผู้บริหารระดับสูงในหน่วยงานนั้น โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายประเภทกิจการหรือหน่วยงานเป็นเจ้าของหรือผู้บริหารระดับสูงในหน่วยงานภาครัฐ จำนวน 2 คน ในระดับผู้จัดการ/ผู้บริหารระดับกลางและพนักงาน/ผู้ปฏิบัติงาน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบอยู่ในหน่วยงานภาครัฐ

ดังนั้น สามารถกล่าวได้ว่า จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดส่วนใหญ่เป็นผู้ที่อยู่ในภาครัฐและเป็นผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในฐานะผู้บริหารระดับกลางและพนักงาน ในขณะที่ในส่วนของหน่วยงานภาคธุรกิจเอกชน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในฐานะเจ้าของ/ผู้บริหารระดับสูง

3.5.2 ความเห็นต่อกรอบแนวคิด นโยบายและมาตรการในการจัดทำแผนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (พ.ศ.2545-2549) จำแนกตามประเภทหน่วยงานและตำแหน่ง

เมื่อแยกพิจารณาตามประเภทหน่วยงาน พบว่าจำนวนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มาจากหน่วยงานภาครัฐเห็นด้วยต่อการแบ่งกลุ่มที่นำเสนอ จำนวน 9 คน และมีผู้ไม่เห็นด้วยเพียง 1 คน ส่วนประเด็น เรื่องปัญหาของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่นำเสนอ ผู้ตอบแบบสอบถามจากภาครัฐ จำนวน 10 คน เห็นว่ามีประโยชน์มาก ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามเพียง 1 คน เห็นว่ามีประโยชน์น้อย ในส่วนของผู้ตอบแบบสอบถามจากภาคเอกชน เห็นด้วยมากกับการแบ่งกลุ่มที่นำเสนอ จำนวน 7 คน ในประเด็นปัญหาของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่นำเสนอ มีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 7 คน มีความเห็นว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะได้รับประโยชน์มาก

ดังนั้น เมื่อพิจารณารวมทั้งหมด 16 คน เห็นด้วยมากต่อการแบ่งกลุ่ม ในขณะที่ 2 คน ไม่เห็นด้วยต่อการแบ่งกลุ่ม ในขณะที่มีผู้ตอบแบบสอบถามเพียง 1 คน เห็นว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะได้รับประโยชน์น้อย เมื่อพิจารณาในประเด็นเรื่องปัญหาของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มี 17 คน ที่เห็นว่าจะได้รับประโยชน์มาก

3.5.3 กลยุทธ์ที่สำคัญของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพฯ

ในมุมมองของผู้ตอบแบบสอบถามที่มาจากหน่วยงานของรัฐ มีความเห็นว่า กลยุทธ์ที่มีความสำคัญ 5 อันดับแรก ได้แก่ กลยุทธ์สร้างโอกาสทางการตลาดและการกระจายสินค้าจากธุรกิจชุมชนไปสู่ตลาด, กลยุทธ์การพัฒนาศักยภาพความเข้มแข็งทางการเงินแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กลยุทธ์การพัฒนาศักยภาพของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทางด้าน Skill Management และ Cluster กลยุทธ์การเสริมสร้างความเชื่อมโยงระหว่างชุมชนให้เกิดการพัฒนาารวมกันทั้งระบบ และกลยุทธ์การส่งเสริมค่านิยม วิจัยและพัฒนากิจกรรมและการนำไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์

ในขณะที่มุมมองของภาคเอกชนเห็นว่ากลยุทธ์ที่นำเสนอในการสัมมนาที่มีความสำคัญอันดับแรก คือ กลยุทธ์ด้านการเงิน การปล่อยสินเชื่อและสภาพคล่องแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รองลงมาลำดับที่ 2 คือ กลยุทธ์การเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานของการประกันสินเชื่อ ลำดับที่ 3 คือ กลยุทธ์การจดลิขสิทธิ์ ลำดับที่ 4 คือ กลยุทธ์การส่งเสริม R&D และพัฒนานวัตกรรมเพื่อนำไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ ลำดับสุดท้าย คือกลยุทธ์การเชื่อมโยงเครือข่ายให้มีทิศทางการทำงานร่วมกัน

3.5.4 ความสำคัญของมาตรการที่นำเสนอในการสัมมนาพิจารณา

ในมุมมองของผู้ตอบแบบสอบถามที่มาจากหน่วยงานของรัฐ มีความเห็นว่า มาตรการที่มีความสำคัญ 3 อันดับแรก ได้แก่ มาตรการพัฒนาประสิทธิภาพกระบวนการผลิต มาตรการยกระดับความรู้ความสามารถผู้ประกอบการ และมาตรการส่งเสริมจดลิขสิทธิ์และสิทธิบัตร

ในขณะที่มุมมองของภาคเอกชนเห็นว่ามาตรการที่นำเสนอในการสัมมนาที่มีความสำคัญอันดับแรก คือ มาตรการพัฒนางานวิจัยและพัฒนาเพื่อยกระดับมาตรฐานการผลิตสินค้าและบริการของชุมชน รองลงมา คือ มาตรการจัดหาสินเชื่อเพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจแก่ชุมชน และลำดับสุดท้าย คือ มาตรการเชื่อมโยงธุรกิจชุมชนกับธุรกิจท่องเที่ยว

3.5.5 มาตรการเพิ่มเติม

มาตรการที่มีความสำคัญ 3 อันดับแรกในการนำเสนอในส่วนของภาครัฐ ได้แก่ มาตรการทำ Bench mark กับต่างประเทศ , มาตรการสร้างความแตกต่างกับตลาดบน และมาตรการมี Brand name เป็นของตัวเอง

3.5.6 มาตรการที่มีโอกาสดำเนินการได้ผลสำเร็จ

มาตรการที่มีโอกาสดำเนินการได้ผลสำเร็จในการนำเสนอในส่วนของภาครัฐ ได้แก่ มาตรการด้านการเชื่อมโยงระหว่างภาครัฐและเอกชน, ยกระดับความรู้ ความสามารถของผู้ประกอบการ และมาตรการด้านพัฒนางานวิจัยและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการพาณิชย์ ในขณะที่มุมมองภาคเอกชนมอง

ว่ามาตรการ 3 อันดับแรก ได้แก่ มาตรการด้านการเงินและจัดหาสินเชื่อเพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจให้แก่ชุมชน มาตรการด้านพัฒนางานวิจัยและพัฒนาเพื่อยกระดับมาตรฐานการผลิตสินค้าและบริการของชุมชนและมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการเชื่อมโยงธุรกิจชุมชนกับธุรกิจท่องเที่ยว เป็นมาตรการที่ส่งเสริมแล้วมีโอกาสสำเร็จผลได้